

Фиқҳ дарслари (122-дарс). Ҳайз намоз ва рўзани ман қиласди

13:00 / 04.02.2021 2185

يَبْنُ لِاَتَلَ اَسِّشْيَبُحْ يِبَأْ تْنَبَ مَطَافَ نَأْ: اَهَنَعُ هَلَلَا يِصَرَ شَئَاعَ نَعْ
عَدَافَأْ رُهْطَأْ اَلَفُ صَاحَتْسُأْ يِنِإْ: تَلَاقَفَ مَلَسَوْ هَيَلَعُ هَلَلَا هَلَصَ
هَالَصَلَا يِعَدْ نَكَلَوْ هَصْيَحَلَابَ سْيَلَوْ قَرَعَ كَلَذَنِإْ، اَلَاقَفَ؟ هَالَصَلَا
يِفَوْ. يِلَصَوْ يِلَسَتْغَأْمُثَ، اَهِيَفَنِي صَيَحَتْنُكَ يِتَلَامَأْيَأْلَرَدَقَ
مَدَلَلَكْنَعَ يِلَسْعَافَ تَرَبَدَأْ اَذَإِوْ هَالَصَلَا يِعَدَفَ هَصْيَحَلَارَلَبَقَأْ اَذَإِ؛ هَيَأَورَ
هَسْمَحَلَأْهَأَورَ. يِلَصَوْ.

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Фотима бинти Абу Ҳубайш Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан:

«Мен истеҳоза бўламан, пок бўлмайман. Намозни қўяманми?» деб сўради. Ул зот:

«Йўқ. Албатта, у томир узилганидандир, ҳайз эмас. Лекин сен одатда ҳайз кўрадиган кунларнинг миқдорида намозни қўй. Сўнгра ғусл қилиб, намозни ўқийвер», дедилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Қачонки ҳайз келса, намозни қўй. Қачонки у (кунлар) ўтиб кетса, ўзингдан қонни ювиб, намозни ўқийвер», дейилган.

Бешовлари ривоят қилишган.

Рўза қазо қилинади, намоз қазо қилинмайди.

صَيْاحُ الْأَبِ امْ بِتْلُقَفَ شَيْاعُ تْلَأْسِ : تَلَاقَ أَهْنَعُ هُلَلَا يَضَرَّ دَاعِمٌ نَعْ
تْسَلْ : بِتْلُقَ ئِتْنَأَ ٰيِرُوَّحَأْ : تَلَاقَفَ ئَالَّصَلَا يَضْقَتَ الَّوْمَوْصَلَا يَضْقَتَ
ءَاصَقَبُ رَمْوَنَفَ كَلَذَ آنُبِي صُنِيَّ نَآكْ : تَلَاقَ لَأَسَأَ يَنْكَلَ وَٰيِرُوَّحَبَ
ءَسْمَحْلَا هَاوَرَ هَالَّصَلَا ئَاصَقَبُ رَمْوَنَ فَرَمْوَنَ الَّوْمَوْصَلَا

Муъоза розияллоху анҳодан ривоят қилинади.

«У киши айтади: «Оиша розияллоҳу анҳодан:

«Нимага ҳайз кўрган аёл рўзанинг қазосини тутади-ю, намознинг қазосини ўқимайди?» деб сўрадим.

«Нима, сен Ҳарурийямисан?!» деди.

«Мен Ҳарурийя эмасман, лекин сўраяпман», дедим.

«Ўша нарса бизда ҳам бўлар эди. Бас, рўзанинг қазосини тутишга амр қилинар эдик, намознинг қазосини ўқишга амр қилинмас эдик», деди».

Бешовлари ривоят қилишган.

Рўза йилда бир марта фарз бўлади. Ҳайз кўрган аёл маълум кунларнинггина рўзасини қазо қиласди. Шунинг учун рўзанинг савобидан маҳрум бўлмаслиги юзасидан унинг қазосини тутади.

Намоз эса ҳар куни беш марта фарз, ҳайз кунларида қолдирилган намозлар сони күпайиб кетади. Бунинг устига, аёл киши ҳар ойда ҳайз күради. Бу эса ҳар ойда такрор мashaққат дегани. Шунинг учун ҳайз күрган аёлдан намозни қазо қилиш талаб этилмайди.

Ҳайз яна масжидга киришни, тавофни ва лозимнинг остидаги нарсадан ҳузурланишни ман қилади.

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мана бу уйларни масжиддан бошқа томонга қаратинглар. Мен масжидни ҳайзли аёлга ва жунубга ҳалол қилмайман», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Ҳайз тавоғни ман қилиши бу амал Масжидул Ҳаромнинг ичидаги бўлганидандир. Ҳайзли аёлнинг масжидга кириши эса мумкин эмас.

يَلَعْهُ لِلَّا يَلَصِّلُ لِلَّوْسَرَنَأْمَنَعْهُ لِلَّا يَصْرَهُ شَهَادَةً نَعْ
يَتَحَثِّبْ لِابِي فُوَطَتْ أَلْنَأْرِيَعْ جَاهْلَلْأَعْفَيْ أَمَكْ يَلَعْفَهَا إِلَاقَ مَلَسَوْ
مَلْسُمَوْ يَرَاحْبَلْأَهَأَوْرَ . يَرْهَطَتْ

Ином Бухорий ва имом Муслим Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«(Ҳайз қўриб қолсанг), ҳожи нима қилса, қилавер. Фақат пок бўлмагунингча Байтни тавоғ қилма», деганлар.

«Лозимнинг остидаги нарса» иборасидан тананинг киндик билан тизза орасидаги қисми кўзда тутилади.

Ҳайз лозимнинг остидаги нарсадан ҳузурланишни ман қилишига далил:

Аллоҳ таоло Бақара сурасида:

نْرُهْطِيَ يَتَحَنْهُ وُبَرْقَتَ أَلَوْصِيَحْمُلَأِ يَفْ ءاسَنَلَأِ اُولَرْتَعَافَ

«Ҳайз чоғида аёллардан четда бўлинг. Пок бўлмагунларича уларга яқинлашманглар», деган (222-оят).

يَلَعْهُ لِلَّا يَلَصِّلُ لِلَّوْسَرَنَأْمَنَعْهُ لِلَّا يَصْرَهُ شَهَادَةً نَعْ
يَأْلَثِلَأْهَأَوْرَ . صَيْحَنَهَوْ رَازَلَأْقَوْفَهَءَاسَنُ رَشَأَبُيَ مَلَسَوْ

Маймуна розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўз хотинларини ҳайзли пайтларида изор^[1] устидан қучоқлар эдилар».

Учовлари ривоят қилишган.

Бу маънодаги бошқа ривоятлар ҳам кўп. Уларнинг барчасида лозим остидан ҳузурланиш мумкин эмаслиги таъкидланади.

[\[1\]](#) Изор – тананинг киндиқдан пастини тўсиб турадиган, эн матодан иборат кийим. У иссиқ ўлкаларга хос кийим бўлиб, баъзи араб ва Жануби-шарқий Осиё ўлкаларида ҳозирда ҳам кенг тарқалган. Уни эҳромнинг пастки қисми ёки лунгига ўхшатиш мумкин.

«Кифоя» китобининг биринчи жузидан